UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Decretum Gratiani

Gratianus <de Clusio>

Parisijs, 1542

Quadragesimaq[ua]rta ill[ud], no[n] vinolentum: q[uo]d est pars ei[us] q[uo]d dixim[us]. s.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62466

Visual Library

a ¶ Mundus. Argu. a deſtructione antecedentis: vt xxiiij.q.ij.ſane.
b ¶ Tacendo.ſ.lxxxiij.diſt.error.
Diſpenſatio.¶ Caſus. In hoc cap. Nicolaus papa reprehendit prelatos qui nolunt corrigere ſubditos, et predicare: quia ve erit eis ſi verba celeſtis ſeminis non predicauerint, et non ſparſerit in ſubiectos. et hoc probat authoritate Pauli. Preterea ſicut magnum eſt periculum prelatis ſilere: ſic periculoſum eſt ſubditꝭ nō obedire.
iiij.ps.
c ¶ Ue.al's veh. ſcilꝫ eterna mors. xj.q.iij.ve qui.
d ¶ Et clamet. Infelix ego homo quis me liberabit de corpore mortis huius? ſ. vj. diſti. ſed penſandum. Uel dic clamet predicando: vel ſe timere eternā damnationem.ſm h.
e ¶ Quanto magis. Arg. a maiori vt.xxxij.qōne.v.ſi paulus.viij.qōe.j.ſi ergo tantus.
f ¶ His. Id eſt ſubditis.
g ¶ Parere. Id eſt obedire.
¶ Pariter.¶ Dictum eſt ſupra in c.i mādatis.ꝙ ſecreta fidei nō ſunt hereticis reuelanda. Nūc vero dicit Gratianus ꝙ idē eſt de catholicis indignis et non intelligentibus.ſi aūt ſecus fiat, non fit ad eoꝝ vtilitatem:ſed potius ad oſtentationem, vel adulationem, vel ſcientie iactationem, vel ꝑpter loquacitatem incautam. Et hoc probat per expoſitionem Beati immaculati. Ex quibus omnibus patet ꝙ ſi prelatus in predicādo diſcretionem non ſeruat, tanq̄ȝ torto naſo.i.diſcretione carens ſacerdotis officio videtur indignus.

† Ad idē.v. qō.v.ꝙ ꝯbulat. ff.de capti. et poſtli. reuer. i bello. .§.ſctē. i auť. ꝺ eq̄.do. .§.hinc ſgr̄.i ſi. Archi.

h ¶ Irreuocabile. Horatius. Nam ſemel emiſſum manet irreuocabile verbum.ex̄ de verb.ſigni.forus.et Ouidius. Neſcit vox miſſa reuerti. Iuxta illud. Uox emiſſa ſemel: irreditura volat.†
i ¶ Torto.ſ.diſt.xlix.ca.j. Hinc etenim naſum cōparat diſcretioni: quia per eum perpenditur odor et fetor.
Cum autem.¶ Hec diſtinctio diuiditur in tres partes: in quarum prima probat de temperantia gule.et hoc probat per quatuor authoritates ſanctorū patrū. Scđa ibi: Multis. Tertia ibi, Nō opꝫ. Io.de fan.

Mūdus[a] ergo a ſanguīe eoꝝ nō eſſet, ſi eis dei cōſiliū annūciare noluiſſet: qꝛ cū increpare delinquentes noluerit, eos proculdubio tacendo[b] paſtor occidit. Item Nicolaus pa.

¶ Eterne dānationis penaꝫ incurrit predicator qui ſemen verbi dei non ſpargit.

Diſpēſatio eſt nobis celeſtis ſeminis iniūcta: ve[c] ſi nō ſparſerimus: ve ſi tacuerim⁹. qđ cū electionis vas formidet et clamet[d]: q̄ȝto magis[e] cuilibet exiguo metuēdū eſt? ꝑinde ſicut nō leue diſcrimen incūbit pōtificib⁹ ſiluiſſe qđ congruit, ita his[f] (qđ abſit) nō mediocre ꝑiculū eſt q̄ cum debeant parere[g] deſpiciunt.

Pariter q̄ꝗȝ obſeruare dꝫ ſacerdos ne indignis et nō intelligentib⁹ ſecreta myſteria ſua predicatiōe reſerare incipiat. Qui eīm ea docet que ab auditoribus nō valēt intelligi: non ad eorum vtilitatem, ſed ſui oſtētationē facit. Unde in expoſitione Beati immaculati, dicitur. Uitium animi eſt indignis ſecreta vulgare. quod fit vel loquacitate incauta, dum ſine iudicio volat irreuocabile[h] verbum: vel adulatione, vt ei placeat † cui ſecreta reuelat: vel iactatione ſcientie, vt plura ſcire videaꝛ. In quibus omnibus profecto datur intelligi quāta debet eſſe diſcretio in ꝑdicatiōe ſacerdotis: qua ſi forte caruerit, tanq̄ȝ torto[i] naſo ſacerdotalis officij iudicatur indignus.

¶ Diſtinctio.xliiij.

Cum autem vinolentus eſſe prohibetur, gule intēperantiā nequaq̄ȝ habere permittitur. neqꝫ enim ebrietas prohibetur, et voracitas permittitur. vtrumqꝫ[k] enim inter opera tenebrarum apoſtolus cōmemorat ſcribens Romanis: Non in comeſſationibus et ebrietatibus. ventris nanqꝫ ingluuies ad luxuriā ꝑuocat facile, et oē op⁹ bonū diſſoluit vñ Hiero. Uenter et genitalia ſibimetipſis vicina ſunt: vt ex vicinitate mēbroꝝ, cōfederatio intelligaꝛ vitioꝝ. Hinc nabuzardā p̄rīceps coquoꝝ muros hierl'm deſtruxiſſe legiꝛ: qꝛ venter cui multitudo coq̄ꝝ deſeruit, edificia virtutum ad ſolum redigit. Sacerdos itaqꝫ de altari viuere[l], non luxu-

¶ Caſus. Supra in.xxxv.diſtinct.dictum eſt ꝙ ſacerdos non debet eſſe vinolentus: ſed quia comeſtio et voracitas ebriatati ſunt coherentia, ideo prohibetur in hac xliiij.diſt. voracitas et gule intemperantia. Et probatur tribus rationib⁹. Prima eſt, quia comeſſatio et ebrietas ab apoſtolo enumeranꝛ inter opera tenebrarum, dicente. Non in comeſſationibus ꝛc. Secunda eſt: quia ventris ingluuies facile prouocat ad luxuriam: et omne opus bonū diſſoluit. Tertio probat exemplo nabuzardam, qui deſtruxit muros hierl'm qꝛ ei multitudo coquorū deſeruiuit. Sunt autē comeſſationes noxie non ſolū ſacerdotibus ſed etiā laicis: qui dies feſtiuos ſe celebrare nō putāt, niſi comeſſationibus deſeruiant.
¶ Cum autē. Hec diſ.ſpectat ad tertium ca. apoſtolice regule, que tractata eſt.xxxv.diſ. oportet ordinandum eſſe non vinolentum, ſꝫ ſobriū. ſed non tractauit ibi niſi de ſobrietate potus: ideo reſumit eam hic, et tractat de tēperātia et ſobrietate cibi. Annectit ꝙ laici et clerici qui faciunt magna conuiuia cauſa laſciuie, delinquunt.‡ Item addit ꝙ clerici nō debēt comedere vel bibere in tabernis. niſi neceſſitas cogat.‡ Deinde dicit ꝙ cibum clericorum ſemper precedet et ſequetur oratio. Item ꝙ in ſacerdotali cōuiuio ſemper debet legi lectio ſacre ſcripture.
k ¶ Utrumqꝫ enim. Argu. ꝙ vno prohibito vel permiſſo, idem erit in connexo ſibi: vt ſupra diſtinct.iij.deniqꝫ.et.j.qōne.j.ſicut chriſtus. Et eſt hic argumen. ꝙ ſi papa vel epiſcopus ſcienter aliquem ordinat, videtur reſtituere ipſum fame,† cum fama et ſacerdotium ſibi ſunt annexa. Ioannes. Quod falſum eſt: vt extra de ſchiſma.ca.ij. vbi dicitur ꝙ probare debet ſecum fuiſſe diſpenſatum. Bartho.
l ¶ De altari viuere. Sufficere debet ergo clerico ꝙ viuat, id eſt ſola neceſſaria habeat: et arctatur illa neceſſitas tantum ad victum et veſtitum:‡ vt.xij.qōne.j. epiſcopus. Qualiter tamen hoc intelligendum eſt, dixi xxj.q.j.cap.j.

¶ Omeſſationes. ¶ Caſus. Queſiuit Aurelius ab Auguſt. vtrum laici qui in diebus feſtiuis deſeruiunt comeſſationibus et ebrietatibus, propter hoc debeant ſuſpendi vel excommunicari. Et reſpondet ꝙ nõ: quia multitudo eſt in cauſa, in quam ſeueritas diſciplinę non eſt exercenda ſ; monẽdi ſunt non imperioſe, ſed benigne: vt deus in noſtro ſermone timeat, ⁊ non nos. et vt cetera multitudo frãgatur, incipiẽdum eſt a ſpiritualibus, vel ſpiritualibus proximis.

a ¶ putantur. A ſtultis videlicet.
b ¶ Lugendum. id eſt nonne vnuſquiſq; hoc lugendum videat.
c ¶ Nõ carneis. ſed ſpiritualib⁹.
d ¶ Cum multitudine. Multi ſunt tl. vt extra de cle. excõ. latores. Aliquando. xxiij. milia ſunt pauci: vt xlv. diſtin. diſciplina. Et habes hic ꝙ propter multitudinem detrahitur ſeueritati: vt l. diſtinc. vt conſtitueref. et .j. q. vij. quotiens. et. xxiij. q. iiij. ipſa pietas. et capi. non poteſt. Quandoq; et cum paucitate mitius † Ubi ꝺ agendum eſt, cum timetur ſcãdalum. xxiij. qõe. iiij. cum quiſq;. † Ubi ergo aliquid male fit, et quaſi ex authoritate defenditur: tũc non debet dominari ſeueritas. quando vero non defenditur, tũc diſſimulari poteſt propter ſcandalum: vt de peni. diſtinc. vj. c. j. et in fi. et. lxxxij. diſti. plurimos. ⁊ l. diſt. pro domino ſancto. ſed propter ſcandalum nunq; debet deſeri veritas ipſa: vt extra de regu. iur. qui ſcandalizaue ſed ſeueritas penarum poteſt deſeri: vt hic. Joan. Item vbi non habet locum diſpenſationis remedium: vt in matrimonio: propter multitudinem non eſt recedendum a ſeueritate canonica: vt extra de tranſact. ex parte. Bar. ‡

Seueritati ... an ppt multitudinem detrahatur. Coc. ter. in. l. decurio. nũ. ⁊ ibi glo. et doc. C. de pe. ‡ Ubi ꝺ hoc: et ff ꝺ te. or. ſane ibi vi. dcas. ‡ Si et taceriq; nõ ... ꝓpt ſcandala ... pterma ... tum ... poſſet ...

riari querat. Unde ait Hiero. Tibi o ſacerdos de altari viuere, non luxuriari permittitur. Sunt autẽ comeſſationes nõ ſolũ ſacerdotib⁹ ſed etiam laicis noxie: q̃ feſtiuos ⁊ ſolennes dies non aliter ſe digne celebrare putãt, niſi comeſſationib⁹ deſeruiãt. Unde Augu. ſcribit ad Aurelium epm.

¶ **Non eſt vacandũ comeſſationibus ⁊ ebrietatibus.**

Omeſſationes ⁊ ebrietates ita cõceſſe ⁊ licite putant[a], vt in honorẽ beatiſſimoꝝ martyrũ nõ ſolũ per ſolẽnes dies (qꝺ vnuſquiſq; lugendũ[b] videat q̃ hec nõ carneis[c] oculis inſpicit) ſ; etiã q̃tidie celebrent. Et poſt pauca. Nõ ergo aſpere (quãtũ exiſtimo) non duriter, non modo imperioſo iſta tollunt: ſ; mag; docẽdo q̃ iubẽdo: magis monẽdo q̃ minãdo. ſic em̃ agẽdũ eſt cũ multitudine[d] peccãtium. Seueritas autẽ exercenda eſt in pctã paucoꝝ: ⁊ ſi q̃d minamur, cum dolore fiat, de ſcripturꝭ ꝯminã do vindictã futurã: ne noſipſi in nr̃a ptãte, ſed de⁹ in nr̃o ſermone timeat. Itaq; prius monebunt ſpũales, aut ſpũalib⁹ primi: q̃ꝛ authoritate ⁊ leniſſimis quidẽ ⁊ inſtãtiſſimis admonitionib⁹ cetera multitudo frãgat. Itẽ ex ꝯcilio Laodi.

¶ **Nulli clericoꝝ aut continẽtiũ licet tabernas intrare.**

On opꝫ clericos ſeruientes a pbr̃is vſq;[e] ad diacones, ⁊ deinceps ordinis eccleſiaſtici omnes vſq; ad miniſtros, aut lectores, aut exorciſtas, aut oſtiarios, aut pſalmiſtas, aut etiã eos q̃ in ꝓpoſito[f] ꝯtinẽtie ſunt: tabernas (niſi cauſa neceſſitatis) intrare. Item ex. vj. ſynodo.

¶ **Deponat cleric⁹ q̃ tabernã aut ergaſteriũ hr̃e voluerit.**

Ulli clerico licet tabernam aut ergaſterium[g] habere. ſi enim huiuſmodi tabernam ingredi prohibetur: quãto magis[h] alijs miniſtrare in ea: Si quis vero tale quid fecerit: aut ceſſet[i], aut deponatur. Item ex cõcilio Carthaginenſi. iiij.

¶ **Niſi neceſſitate cõpulſi clerici tabernas nõ ingrediant.**

Lerici edẽdi vel bibendi cauſa tabernas non ingrediantur, niſi peregrinationis[k] neceſſitate compulſi. Item Greg. natali epo.

¶ **Corripiendus eſt eps qui conuiuijs occupatur.**

Ultis ab vrbe tua venientibus frater chariſſime didici paſtorali cura derelicta, ſolis te conuiuijs occupatum: que audita non crederem, niſi hec actionũ[l] ‡ tuarum experimentis probarem. Nam quia nequaq; lectioni ſtudeas, nequaq; exhortationi inuigiles[m], ſed ipſum quoq; vſum eccl'iaſtici ordinis ignores: hoc eſt in teſtimonium[n] ꝙ his ſub q̃b⁹ es poſitus, ſeruare

e ¶ Uſq;. improprie ponitur hic vſq;, cum nulli ſint in medio.
f ¶ Qui in propoſito. vt deo deuoti cõuerſi. xij. queſt. j. duo ⁊c.
g ¶ Ergaſterium. i. ſtationem.
h ¶ Quanto magis. cui nõ licet minus, non licebit et mai⁹: vt hic. et. xxiiij. q. j. miramur. ⁊ lxxiiij. diſtic. geſta. xiiij. q. v. penale. † ſicut in caſu cõuerſo ſcꝫ cui licet maius et min⁹. xvj. q. ij. viſis.
i ¶ Aut ceſſet. ſic xxxv. di. c. j.
k ¶ Niſi peregrinationis. Nota ꝙ permittitur viatori qꝺ alij non permittitur. Arg. ſimile. j. xj. q. iij. q̃m multos.

† Ad idẽ. xxx. q. iij. pyctaciũ. ff. de inter. ⁊ rele. l. relegatoꝝ. §. vlti. Archi.

Ultis. ¶ hec eſt ſcꝺa pars hui⁹ diſt. in qua reprehenditur quidam Natalis eps qui ſemper erat in comeſſationibus: ita ꝙ officiũ ſuum neſciebat: et ita alijs detrahebat. et hoc probatur per hoc ca. et per capi. ſeq. Jo. de fan.

¶ Caſus. In hoc capi. reprehendit Grego. Natalem epm qui tantũ cõuiuijs deſeruiebat in quibus vita abſentium reprehendebatur, et inanes fabule cantabantur: quod ex eo apparebat, quia neq; lectioni neq; exhortationi inſiſtebat: neq; ſuis maioribus reuerentiã exhibebat.

‡ Adde ꝙ actio h accipitur pro actu. ſimile in l. magiſtratuũ C. de adop. ⁊ in. l. iij. ff. ꝺ off. ꝓcõ. et. j. e. diſ. rõnis.

l ¶ Actionũ. Arg. preſumi cõtra aliquem, quãdoq; ꝓpter crimen preteritũ. xviij. diſ. puenit. ‡ xxxiiij. q. j. cũ per bellicã. Quãdoq; ex p̃ſenti circa preſens: vt hic. qñq; circa futurũ. i. diſt. ſi q̃s diaconus. Quandoq; ex preterito circa preteritum. xxij. q. j. nõ eſt. quandoq; ex preterito circa futurũ. xxiij. q. v. ſi apud. ⁊ lxxxij. diſt. plurimos.

‡ Ubi ꝺ hoc: et ex̃ de p̃ſumpt. ſcribã. et. C. de adul. ſi q̃. xxxj. q. j. ſi q̃s viuẽte. ex̃ de elec. offi.

m ¶ Inuigiles. q̃ duo, ſcꝫ lectioni ſtudere, ⁊ exhortationi inuigilare, ſunt opa põtificis. xxxvj. diſt. cap. vlt.
n ¶ In teſtimonium. hic vnum factum probat aliud. cij. Ar.

N parte. Bar. ‡ On oportet. ¶ Caſus patet in ſumma.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

vt.j.q.j.conſtat ꝛc.

C Onuiuia.

C Caſ⁹. Idē Natalis epiſcop⁹ excuſabat ſe quia reprehenſus fuit propter conuiuia q faciebat: dicens ꝙ bona intentione ꝛ cauſa impenden de charitatis hoc faciebat. Sȝ Gregorius dicit ꝙ tūc fiunt ex charitate cum vita abſentiū non reprehendiť, nec inanes fabule recitātur, ſed verba ſacre lectionis: ꝛ cū infirmitas ſola reficitur. ꝛ q̃ hec in ſuis cōuiuijs facit, magiſter eſt ab ſtinentie.

† Abſtinentie.

a C Mordeť. vñ v̈ſ⁹. Quiſq̃s amet dictis abſentū rodere vitā. hāc mēſam vetitam nouerit eſſe ſibi.

b C Abſtinentiū. No. ꝙ abſtinēs dꝛ q̃ bene comedit: et cōtinēs dꝛ q̃ tn̄ cognoſcit vxorē ſuā: vt.xxxj.diſ.nicena.

N On oportet. ¶ Hec eſt tertia pars diſ.in q̃ dꝛ ꝙ nullus dȝ facere ꝯuiuiū de ꝯfertȝ.i. de ſymbolis: qḋ in vulgari dꝛ eſcot. et ad hoc ꝓbādū iſta tria ca. inducūtur. Io.de fan.

c C Non opȝ. hic hn̄t q̃dā ca. null⁹. qḋ eſt.j.de ꝯſe.diſ. v.nullus.

d C Ex ſymbolis. ſymbolū eſt q̄n plures ꝯferūt ad cōuiuia facienda. idem eſt confertum.

e C Celebrare. nā vt ait Iuuena. miſerū eſt aliena viuere quadra.

f P Ro reuerētia.j.ď ꝯſe. diſt.v.in oibus.

g N On liceat. ¶ hymno .j.de conſecra. diſti.ij.panis ꝛ calix. et ca. didicimus.

reuerentiam neſcis.

Idē ad eundē. C De eodē.

C Onuiuia ꝯmunia que ex intētione impēdende charitatȝ fiunt, recte veſtra fraternitas in ſuis epl̄is laudat: ſed tamē ſciedū eſt qꝛ tūc ex charitate veraciter ꝓdeunt cum in eis nulla abſentium vita mordeť[a]: nullus ex irriſione reprehendiť: nec in eis inanes ſeculariū negocioꝝ fabule, ſed verba ſacre lectionis audiuntur, cum nō plus q̃ȝ neceſſe ſit ſeruitur corpori, ſed ſola eius infirmitas reficitur, vt ad vſus exercēde virtutis habeať. hec itaq̄ȝ ſi vos in veſtris cōuiuijs agitis, abſtinentiū[b] † (fateor) magiſtri eſtis. Item ex cōci. Nanetenſi. C Palea.

N Ull⁹ preſbyteroꝝ quādo ad anniuerſariū diē xxx. aut. vij. vel. iij. alicuius defuncti, aut quacūq̄ȝ vocatione ad collectam cōuenerit, ſe inebriare vllatenus preſumat: nec precat⁹ amore ſanctorum vel ipſius anime bibere, aut alios ad bibendū cogere, vel ſe aliena precatiōe ingurgitare, nec plauſus et riſus inconditos et fabulas inanes ibi referre aut cantare preſumat: aut turpia ioca vel viſo vel tornatricibus ante ſe fieri patiatur: nec larvas demonū ante ſe ferri conſentiat: quia hoc diabolicū eſt, ꝛ ſacris canonibus prohibitū.

Item ex eodem.

C De eodem. Palea.

Q Uando autem conueniunt pbr̄i ad aliqḋ conuiuiū, aliquis prior illorū verſum ante mēſam incipiat, ꝛ cibū benedicat: ꝛ tūc ſm̄ ordinē ſedeāt, alter alteri honorē prebētes: ꝛ per vices cibum ꝛ potū benedicāt: ꝛ aliquis de illorū clericis aliq̃d de ſancta ſcriptura legat. Poſt refectionem ſimiliter hymnū dicant ad exēplum domini, ſicut in cena feciſſe legitur: ꝛ ſe cōtineāt oēs preſbyteri maxime in talib⁹ locis: vt nō vitupereť miniſteriū eoꝝ.

Item ex eodem. C De eodē. Palea.

Q Uado pbr̄i ꝑ calēdas ſimul cōueniūt poſt peractū diuinū miniſteriū ad neceſſariam collectionē: nō quaſi ad plenā refectionē, ſȝ quaſi ad prandium ibi ad tabulas reſideat: ne per talia inhoneſta ꝯuiuia ſe inuicē grauēt: qꝛ indecēs eſt ꝛ oneroſum: ſepe etiā tarde ad eccleſiā redeūtes maius damnū de reprehēſione cōſequunť (qḋ de grauedine mutua cōtrahūt) q̃ȝ lucrū ibi faciant. nā de huiuſmodi cōuētu Paul⁹ Corinthios reprehēdit: qꝛ incōueniēter cenā dn̄icā māducare ꝯueniebāt. Sic ꝛ q̃ ad cenā dn̄icā.i. ad collationē verbi ſub occaſione cōueniunt, ꝛ ex ingluuietate vētris cauſa coniunguť: reprehenſibiles coram deo ꝛ hoib⁹ habenť: ꝛ ideo peractis oib⁹ q̃ volūt panē cum charitate in domo fratris ſui ſimul cū fratrib⁹ frangat: ꝛ ſinguli ſingulū bibere faciāt: ꝛ maxime vltra tertiā vicē poculū non cōtingāt: et ſic ad eccleſias redeant.

Item ex concilio Laodi.

C Chriſtiani ex ſymbolis cōuiuia nō celebrent.

N On oportet[c] miniſtros altarȝ vel q̃ſlibet clericos aut etiā laicos chriſtianos ex ſymbolis[d] (que vulg⁹ comeſſalia appellat) ꝯuiuia celebrare[e]. Item ex conci. Tol.iij.

C Sacrarum ſcripturarum lectio ſacerdotalib⁹ ſemper conuiuijs miſceatur.

P Ro reuerētia[f] dei ꝛ ſacerdotū id vniuerſa cōſtituit ſynod⁹, vt (qꝛ ſolēt crebro mēſis ocioſe fabule interponi) in oī ſacerdotali cōuiuio lectio diuinarū ſcripturarū immiſceať. ꝑ hoc eñ ꝛ aie edificanť ad bonū, ꝛ fabule nō neceſſarie ꝓhibenť. Itē ex cōci. Martini pape.

C De cōfertis nec cōuiuia facere, nec ante horā diei tertiam clericis comedere licet.

N On liceat ſacerdotes vel clericos, ſed nec religioſos laicos ꝯuiuia facere de confertis. Nec oportet clericos vel laicos religioſos ante ſacram horā diei tertiā inire conuiuia: nec aliquando clericos non hymno[g] dicto comedere panē: ꝛ poſt cibos gratiam authori deo referre. Si ergo laicis comeſſationes damnabiles ſunt: multo magis ſacerdotibus imputantur ad gehennā. vēter eñ pinguis (vt Hiero ait.) craſſum ſenſum generat: cum ſacerdotalis ſenſus ecōtra vigil eſſe debeat: ꝛ tenuis: atq̄ȝ ideo edacitatis vitio obnoxij in ſacerdotes vngi non debēt. Hi eñ (vt ait Greg. in moralib⁹) qui adhuc vitioꝝ bello ſubiacent, nequaq̄ȝ per predicationis vſum preeſſe magiſterio ceterorum debent.

C Diſtinctio.xlv.